

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CXLI. Qualiter Hildericus Abbas Casauriensis superavit Iohannem
Episcopum Pinnensem causantem monasterij libertatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

rum Rex. Qui pro amore omnipotentis Domini sanctam Dei Ecclesiam construere & reedificare gliscit, magnam in honore sanctorum mercedem impendit, in futuro vero cum sanctis vitam acquirat sempiternam. Idcirco notum sit omnibus sanctae Dei Ecclesiae fidelibus scilicet & futuris quoniam adit nostram serenitatem Dalmatius noster per omnia fidelissimus Miles, petiit nostram celsitudinem quatenus nostrae auctoritatis praeceptum de terra quam ad abbatiam sancti Iohannis Baptistae nobilissimi homines dederunt, in castrum videlicet Malasti, fieri praecepissimus, illius fuit petiitio, & nostrae libuit voluntati, pro restauratione illius loci, & nostrae auctoritatis praeceptum iussimus fieri, ut sancti monachi ibidem Domino servientes illam terram firmiter teneant sine ulla contrarieate aut alicujus contradictione per iussionem Domini Abbatis Atifonsi ejusdem loci. Coniacet etenim in comitatu Carcaense cum mercato super fluvium Duranna. Est ibidem villa fica cum Ecclesia, altera villa Caucus cum Ecclesia, alia Venteniaco cum Ecclesia, alia Elisau cum Ecclesia, alia villa Valeriano cum Ecclesia, Ecclesia de Amanciano, alia sancti Martini super fluvium Lampa, alia Monteconilio; in comitatu Redense, villa Garmatia cum Ecclesia, alia villa sancti Iohannis & sanctae crucis Paris cum Ecclesia ipsa villa cum Ecclesia, Lauraco cum Ecclesia, item sancti Martini villa; in comitatu Narbonense, Truliaco cum Ecclesia & fisco & aquae ductu, villa sancti Frustruosi; in comitatu Carcaense, villa Castellani, Villanova cum Ecclesia, Vinus cum Ecclesia sanctae Ceciliiae. Haec omnia, & sicut continentur in aliis praeceptis, ex parte nostra sunt stabilia, de supradictis villis seu de Ecclesiis ibidem datis, & nullus per vim intrare praesumat in abbatiam nisi quem electio elegerit. Ut autem haec supradicta firma sint & stabilia permanent in ævum, nostro nomine insigniri & anuli nostri impressione iussimus sigillari.

Signum Radulfi Regis gloriosissimi.
Ansigifus Episcopus recognovit.
Data Kal. Iunias anno nono regnante Radulfo Rege.
Actum Ansa villa.

CXL.

Ludovici Transmarini praeceptum pro monasterio Cantogilensi.

An. 942.
Ex chartulario Ecclesiae Bri-
varensis
cap. 451.

IN nomine sanctae & individuae Trinitatis. Ludovicus divina annuente gratia Francorum Rex. Si locis sanctorum & divino cultui mancipatis ob amorem Dei & sanctorum ejus aliquid conferimus, seu quae à fidelibus devotè largiuntur regia auctoritate nostra corroboramus, à summo honorum omnium remuneratore recompensari nobis id pro certo confidimus. Quocirca omnium sanctae Dei Ecclesiae fidelium [nostrorumque] tam praesentium [quam & futurorum] noscat industria quia serenitatem nostram] humiliter adhaerentes monachi sancti Marcellini egregij confessoris Cantogilonensis cœnobij obnixè sibi expetere quatenus res quas Cunibertus quondam

Tom. II.

Præpositus ceterique fratres sancti Iuliani pro communi salute per consensum Ragemundi Principis Aquitanorum necne aliorum ipsius patriæ procerum tam Episcoporum quam laicorum praedicto monasterio contulerant nostrae regalitatis praecepto, ut in illorum testamento sancitum est, confirmare dignemur. Quorum petitionibus ob Christi & sancti ejus jam praebati Marcellini dilectionem, sive fidelium nostrorum deprecationem, videlicet Hecici Lingonensis Episcopi, & Gotescalchi Ancienensis Praefuli, Rotgerij quoque illustris Comitis, harum praebentes assensum, iussimus hoc regale decretum fieri, in quo confirmando decernimus & decernendo firmamus ut monachi praefati loci Cantogilonensis iandictas res cum omni integritate tam mancipiis quam universis sibi jure & legaliter pertinentibus perpetuò possideant, & quicquid in futuro eis concessum fuerit, eadem auctoritate corroboretur. Praecipimus denique ut nulla praepotens persona aliquod unquam praedictum eis inferat, neque censum quendam injustè perquirat, sed ipsi cum omnibus rebus suis ab omni dominio cujuslibet personae sint liberi & absoluti. Abbatem verò non per alicujus iussionem, sed secundum sancti Benedicti regulam, omni tempore sibi insituant. Et ut haec nostrae auctoritatis gratia inviolabiliter per succedentia temporum curricula observetur ab omnibus, manu nostra eam subter firmantes, anuli nostri imagine firmare praecipimus.

Signum Ludovicus.
S. Odilo Cancellarius ad vicem Hervæi Episcopi summiq; Cancellarij recognovit.
Datum Non. Decembris Indictione xv. anno v. i. regnante Ludovico gloriosissimo Rege in Dei nomine. Amen.

CXLI.

*Qualiter Hildericus Abbas Casauriensis sa-
peravit Johannem Episcopum Pinnensem
causantem monasterij libertatem.*

IN Dei nomine. V villa Mariani campo juris proprietatis sanctae Firmannae Ecclesiae residente Pandulfo Duce & Marchione per licentiam Gaudulfi Episcopi sanctae Firmannae Ecclesiae, & residente cum eo Lupo Comite de ipso comitatu, & residentibus cum eo Suppo & Longino & Franco & Amizo & alio Longino & Hilderico & Adam & Transarico & Arderado & Reinfredo & aliis pluribus astantibus & residentibus. Ibiq; veniens in eorum praesentia Hildericus Abbas cum Alberico avvocato suo, & querellarus est super Johannem Episcopum sanctae Pinnensis Ecclesiae dicens: Domini mei, audite querelam quam Hildericus Abbas & Albericus Advocatus noster super ipso supra scripto Iohanne Episcopo sanctae Pinnensis Ecclesiae depono de abbata sanctae Trinitatis & de ipsius castellis & ipsius abbatae monasteriis cum suis casis & cum suis calalibus & cum suis pertinentiis & cum suis subjacentiis, quod ipse supra scriptus Iohannes Episcopus ipsum monasterium contradicebat, & dicebat quod pertinisset ad ipsum episcopium sanctae Pinnensis Ecclesiae.

E E c c e

An. 967.
Ex chartulario monas-
terij Casauriensis.

Tunc interrogaverunt ipse suprascriptus Pandulfus Dux & Marchio cum suprascriptis Comitibus & cum suprascriptis bonis hominibus & cum suprascriptis iudicibus ipsum Iohannem Episcopum sanctæ Pinnenis Ecclesiæ si fuisset veritas quod ipsum monasterium suprascriptum & ipsa suprascripta abbatia pertineret ad ipsum suum episcopium. At ubi respondebat ipse suprascriptus Iohannes Episcopus sanctæ Pinnenis Ecclesiæ cum Berardo Advocato suo dicens: Ego renuntiavi & renuntio de omni ipsa suprascripta abbatia de sancta Trinitate & de ipsius monasterij castellis, omnia & in omnibus qualiter ad ipsam abbatiam & ad ipsa monasteria de sancta Trinitate pertinent vel pertinere debent, in integrum, sive de casis, sive casalibus seu colonicibus, pratis, pascuis, campis, silvis, ripis, ripinis, aquis, aquamolinis, seu decursibus vel ubilibet aquarum, seu de cartulatis vel de prestandariis, omnia & in omnibus ubi & ubi omnia & in omnibus & ipsa monasteria de ipsa abbatia in integrum renuntiavi Hilderico Abbati & Alberico advocato suo quod non pertinuit ad ipsum suum episcopium & nec illi nec ulli suorum posterorum inde possimus causationem imponere, nec contra te Hildericum Abbatem, nec contra illum de posteris vel successoribus tuis, nec contra ipsam abbatiam, nec contra ipsum suprascriptum monasterium, neque per præceptum de parte Domni Imperatoris, nec per iudicatum, nec per ullum renuntium, nec per ullum scriptum monimnis, nec per nos nec per ullum de posteris vel successoribus meis, ut non possimus & non debeamus ullo vel quoquo tempore causationem imponere, quia nobis nunquam pertinuit nec pertinere debuit, nec & ad ipsum episcopium Pinnenis Ecclesiæ unquam pertinet. Sic tibi dico & abrenuntio. Excepto ipsam cattam de Breliano, quam ego habeo diebus vitæ meæ, & post nostrum transitum d. beat reverti & recedere ad ipsum suprascriptum monasterium. Nam suprascriptam abbatiam & jam omnia & in omnibus de ipso monasterio suprascripto abrenuntiavi tibi Hilderico Abbati & posteris successoribus tuis & Alberico Advocato tuo & ipsi monasterio & ipsi abbatie de sancta Trinitate. Tunc iudicaverunt ipse Dux & Marchio & Comes & iudices & boni homines quod Iohannes Episcopus sanctæ Pinnenis Ecclesiæ se inde quietaret, & Hildericus Abbas hoc obtineret in securitate, & ipsa suprascripta abbatia & monasterium sit in securitate & in pace sicut superius iudicavimus & diximus quod jam antea fuerat iudicatum & scriptum. Et ex suprascriptorum dicto, videlicet Marchionis & iudicum & bonorum hominum, scripsi ego Iohannes Notarius in anno ab incarnatione Domini nostri Iesu Christi dccccxvii. & imperante Domino Ottone divina ordinante providentia Imperatore Augusto anno imperij eius in Christi nomine vi. mense Februario per Indictionem x. in villa Mariani die mense suprascripto feliciter. Pandulfus Dux & Marchio ibi fuit. Lupo Comes ibi fuit. Suppo ibi fuit. Longini ibi fuit. Abus Longini ibi fuit. Transarico ibi fuit. Ilderico ibi fuit. Arderado ibi fuit.

CXLII.

Notitia iudicati pro monasterio sancti Petri Rodensis in diocesi Gerundensi.

VOx legum iure decrevit & auctoritas ut scripturæ quæ diem & annum evidentè habuerint expressum, atque secundum legis ordinem conscriptæ esse noscuntur, omnes habent in perpetuum stabilem firmitatem. Ob hoc igitur ego Gauzfredus gratia Dei Comes hanc scripturam condere iubeo, per quam omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ tam presentibus quam futuris promulgare cupio quia Heldericus Abba ex cænobio beatissimi Petri regniq; atheri clavigeri, qui situs est in comitatu Petralatense, in monte quem nuncupant Rodas, unâ cum consensu & voluntate atque iussione mea adit conspectibus Domni Ludovici Regis, ejusque deprecans clementiam ut quandam piscationem, id est, ipsum stagnum de Castilione cum tribus insulis sibi adjacentibus, quarum una vocatur Vduagro, altera verò Foniliaria, tertia autem Savarto, ob amorem nostri redemptoris prædicto cænobio conferret. Venerandus itaque Rex præcibus præfati Abbatis acquievit, & prædictam piscationem vel stagnum cum insulis prænomiatis sibi adjacentibus, & cum affontationibus quæ in suo resonant præcepto, præfato cænobio perpetim habiturum contradidit. Et ut hæc conlatio vel donatio firmior & inviolabilis ab omnibus hominibus teneretur, per præceptum celsitudinis suæ roborare curavit. His itaque gestis, præscriptus Abba annuente gubernatione divina ad præfatum cænobium cum gaudio remeavit. Et ex illo jam tempore prælibatus Abba & congregatio præscripti cænobij jamdictam piscationem vel stagnum dominare volebant. Sed quidam homo Adalbertus nomine proaciter illis hoc contendeat. Providente igitur potestate divina prælibatus Guisfredus gratia Dei Comes filiusque ejus Suniarius religiosissimus Episcopus ad solemnitatem beatissimi Petri ad Ecclesiam quæ est in præfato loco sita orationis causâ simulque conveniunt. Illic igitur cum Arnulfo sanctæ sedis Gerundensis inclito Episcopo & cætera honorum Clericorum honorumque laicorum simul residentes, in eorum denique præsentia proclamavit se præscriptus Abba & congregatio præfati cænobij quod piscationem vel stagnum quod præscriptus Comes vel filius ejus Suniarius venerandus Episcopus per eorum mercedem ibidem concesserant, & per præceptum regie dignitatis possidere debebant, prænomiatus Adalbertus proaciter illis eam contendeat. Lecta est igitur illic auctoritas regia. Omnes unanimiter tam præmemoratus Comes quam prædicti Episcopi omnisque cætera Clericorum vel laicorum omnes pariter eam conlaudaverunt una voce dicentes quia prædicta piscatio vel stagnum in potestate præfate Ecclesiæ deberet consistere. Memoratus itaque Comes filiusque ejus Suniarius, auctore consilio tantorum bonorum hominum, in præsentia Domni Arnulfi Episcopi, Vviberti Archidiaconi,

An. 944.
Ex charta
lanos Petri
Rodens.
42.